

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **M. L. D.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, adresa pro doručování: P. O. Box 78, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 10. 2014, č. j. CPR-13067-10/ČJ-2013-930310-V242, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 12. 2014, č. j. 75 A 18/2014 – 39, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 12. 2014, č. j. 75 A 18/2014 – 39, **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 12. 2014, č. j. 75 A 18/2014 – 39, byla zamítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 10. 2014, č. j. CPR-13067-10/ČJ-2013-930310-V242, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí orgánu prvního stupně, jímž bylo žalobci uloženo správní vyhoštění a jímž byla žalobci stanovena doba 8 měsíců, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost ze dne 7. 1. 2015, v níž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Tento návrh stěžovatel odůvodnil tak, že kasační stížnosti může být přiznán odkladný účinek za předpokladu, že by výkon či následky rozhodnutí pro navrhovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatel zdůraznil, že jeho individuální zájem na ochraně jeho procesních práv významně převyšuje potenciální újmu, která by mohla vzniknout jiným osobám či potenciální ohrožení důležitého veřejného zájmu. Připomněl, že přiznání odkladného účinku nemůže představovat újmu pro žádné třetí osoby ani nemůže být v rozporu s veřejným zájmem. Dále stěžovatel obsáhle citoval

z praxe Nejvyššího správního soudu ohledně přiznávání odkladného účinku v obdobných případech.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[4] Podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Z citovaných ustanovení vyplývá, že kasační stížnost ze zákona nemá odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele a po vyjádření žalovaného usnesením přiznat, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozsudku krajského soudu. Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, přitom má povinnost tvrzení a povinnost důkazní, a je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (prokázal), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly.

[6] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v nyní projednávané věci jsou naplněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Předmětem řízení je přezkum rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, který přezkoumával rozhodnutí žalovaného o správním vyhoštění stěžovatele. Vzhledem k povaze rozhodnutí a dalším okolnostem věci je třeba konstatovat, že výkon, popř. jiné právní následky napadeného rozsudku, tedy povinnost stěžovatele opustit území České republiky, a to bez ohledu na to, že byla ve věci podána kasační stížnost, by pro stěžovatele znamenaly závažnou újmu v podobě znemožnění jeho pobytu na území České republiky. Stěžovatel je přitom přesvědčen, že rozhodnutí žalovaného o správním vyhoštění je nezákonné.

[7] Závažnost újmy je třeba hodnotit i s ohledem na to, že pro případ správního vyhoštění v souladu s rozhodnutím žalovaného a následného zrušení napadeného rozsudku Nejvyšším správním soudem by v případě opačného rozhodnutí krajského soudu již nebylo možno zhojit následek spočívající ve faktickém vyhoštění stěžovatele.

[8] Výrazný zásah do práv stěžovatele, který by byl způsoben výkonem či jinými právními následky napadeného rozsudku krajského soudu, by podle názoru Nejvyššího správního soudu znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že i co do možného následného zásahu do právní sféry jiných osob a s tím spojené újmy, se jeví jako

pokračování

celkově příznivější řešení, kdy bude po dobu řízení před Nejvyšším správním soudem, tedy do vydání meritorního rozhodnutí o kasační stížnosti, pozastaven výkon či jiné právní účinky napadeného rozsudku, resp. napadeného rozhodnutí žalovaného.

[9] Nejvyšší správní soud uzavírá, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rovněž není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, přičemž v návaznosti na výše uvedené lze mít spíše za to, že ve veřejném zájmu je právě naopak přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a s tím spojená ochrana právní jistoty účastníků řízení až do pravomocného meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti. K obdobným závěrům Nejvyšší správní soud dospěl i v usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25.

[10] Nejvyšší správní soud dodává, že z rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze v žádném případě dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude o kasační stížnosti rozhodnuto ve věci samé. V této souvislosti lze poukázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76, publikováno pod č. 1072/2007 Sb. NSS, dostupné z: <www.nssoud.cz>, v němž zdejší soud vyložil, že „rozhodnutí o přiznání odkladného účinku žalobě a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou svou podstatou rozhodnutími předběžné povahy a nelze v nich předjímat rozhodnutí o věci samé.“ Mimoto je třeba upozornit na § 73 odst. 5 s. ř. s., podle něhož „usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly.“

[11] Vzhledem k výše uvedeným důvodům Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. tak, že kasační stížnosti stěžovatele proti rozsudku krajského soudu přiznal odkladný účinek. Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. „se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.“ Do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se tak pozastavují veškeré účinky napadeného rozsudku Krajského soudu v Praze.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. února 2015

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu